

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z wniosku M. S. i M. S.1

przy uczestnictwie A. C., C. C., H. C., M. C., S. C., W. C., Gminy J., U. Ś., S. W., J. C., Z. C., T. C., A. D., A. D., M. J., A. J., M. L., A. L., Skarbu Państwa - Starosty Brzozowskiego, M. W. oraz reprezentowanych przez kuratora B. S. nieznanych z miejsca pobytu uczestników J. C., A. C., W. Z., K. Z., J. Z., Z. Z., M. Z., K. C., W. S., Z. G., H. J., Z. C., A. J., Z. W., F. N., I. N., J. K., A. N., F. Z. s. A., J. Z., F. Z., M. N., J. N., A. Z., J. Z.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania S. W.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 23 września 2014 r., sygn. akt I Ca 189/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności

w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżący powołał się na wystąpienie w sprawie zagadnienia prawnego, to nie występuje ta przesłanka przyjęcia jej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w omawianym znaczeniu jest taki problem z zakresu wykładni lub stosowania prawa, który ma znaczenie precedensowe dla rozstrzygania podobnych spraw lub rozwoju jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, niepublikowane). Powołanie się na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych na gruncie przytoczonych przepisów prawa, na tle których ono powstało. Poza tym, skarżący powinien wykazać, że zagadnienie to jest istotne dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepublikowane oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 -16, poz. 243).

Przedstawiona przez skarżącego kwestia, nie odpowiada tym wymaganiom. Brak bowiem w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej argumentacji, która mogłaby uzasadniać rozbieżne oceny prawne przy jej rozwiązaniu. Trafnie Sądy *meriti* przyjęły, że w okolicznościach sprawy stan prawny wynikał ze stanu posiadania rozgraniczanych nieruchomości na dzień 4 listopada 1971 r. Poza tym, Sąd Najwyższy był związany ustaleniami faktycznymi dotyczącymi

jak w okresie późniejszym przedstawiał się stan tego posiadania (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).